

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An, quando erratum est in nomine Diœcesis? paragrapho 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

§. VI.

Quando erratum est in nomine supplican-
tium.

1. Dupplici modo solet poni nomen. & cognomen supplicantium in petitione dispensationis, vel scilicet sub propriis vocibus v. gr. *Supplicatur, Beat. Vestra ex parte Petri de Marinis, & Berta de Martellis*: Vel, sub nomine parentum (quod faciunt sæpè Curiales, quia non bene legunt cognomen supplicantium, cum tamen habeant arborem consanguinitatis, ad ipsos à partibus transmissam) ut, *Supplicatur Beat. Vestra ex parte Petri Francisci, & Berta marie*, cum F. & M. Majusculis, significantes Petrum esse filium Francisci, & Bertam esse filiam Mariæ. Nam, ne quis putes unam, eandemque personam habere illa duo nomina, sic solent scribere majusculè; cum scribant literis minoribus, quando illa duo nomina sunt ejusdem personæ, sic; *Ex parte Petri Francisci, & Berta Maria*, ut rectè notat Conradus. a

2. *Conr. de disp. l. 7. c. 5. n. 18.*

3. *Sanc. l. 8. mat. d. 21. n. 37. & comm. ap. Dian. p. 8. rr. 3. ref. 68.*

4. *In Instit. re c. Civili habetur hæc dispositio: Si quis, delegatis l. in Nomine, Cognomine, Prænomine, Ag-Si quis in fundo ff. de de persona constat, nihilominus legatum va-legatis pri-mo.*

2. Porro, si verò erratum in nomine, siue in cognomine, quocumque ex prædictis duobus modis indicata fuerint, si constet de corpore, hoc est de personis postulantibus dispensationem, ut, si loco Petri dicatur Titius, loco Bertæ dicatur Agatha, valida erit pro utroque foro dispensatio (si constet, inquam, nam secus indeterminata fuisset dispensatio, atque adeo nulla.) Ratio est, quia jam ad illam personam direxit intentionem Pontifex. Confirmatur, quia in Pœnitentiaria pro dispensationibus in occultis impedimentis, ne nominantur quidem supplicantes, sed solum significatur persona, ut de ipsa constet: sic: *Quidam talis Diœcesis cognovit occulte Sororem sua Sponsa, &c.*

Confirmatur Secundo, à simili, nam in Ju-c in Instit. re c. Civili habetur hæc dispositio: Si quis, delegatis l. in Nomine, Cognomine, Prænomine, Ag-Si quis in fundo ff. de de persona constat, nihilominus legatum va-legatis pri-mo. Nomina enim significandorum hominum gratia, reperta sunt, qui, si alio quolibet modo intelligantur, nihil interest. Hactenus Textus.

3. Quod, si Conradus loc. cit. dicat, dispensationem cenferi invalidam in Romana Curia, si erratum sit in nomine, vel Cognomine, intelligo, id esse pro foro externo, quando in illo, & pro illo, de persona constare fortè non potest.

§. VII.

Quando erratum est in nomine
Diœcesis.

1. Hoc enim vero diligentiore examine pensandum est. Nam licet primo aspectu videatur esse ejusmodi error valdè accidentalis, & ejusmodi sanè est, si ex se spectetur; trahit tamen errorem alium pertinentem ad substantiam dispensationis. Solet enim communiter Pontifex committere dispensationis executionem Ordinario Diœcesis ejus, in qua natus est supplicans, non autem in qua quis Domicilium fortè habet, sic disponente Tridentino ad pro foro externo (pro foro interno enim in occultis committitur, ut dicemus, & Confessario, &c.) Nam ideo semper in petitione explicari debet supplicantium propria Diœcesis. Si ergo loco tuæ Diœcesis, alteram, etiam sine tua culpa, exponas, cum Pontifex intendat concedere Jurisdictionem, seu potestatem exequendi dispensationem Episcopo Diœcesis tuæ Nativitatis, certè invalidè alter Episcopus dispensationem exequeretur, utpote, qui à Pontifice non fuerit ad illam Delegatus.

2. Dico igitur cum Sanch. f. aliisque & Sanch. l. in hoc errore, hoc est, si tu cum sis v. g. *mat. d. 2. Diœcesis Agrigentinae*, erret (etiam inculpatè) Curialis, exponatque te esse v. gr. *ra. d. in Catanensis Diœcesis*, undè committatur *præci. disp. executio Ordinario Catanensi*, nec Ordinarium hunc Catanensem, nec Ordinarium Agrigentinum, nec separatim, nec conjunctum validè tibi dispensationem executurum. Ratio est, quia Pontifex, nisi aliud Sal. de leg. expressè dicat, se conformare intendit Tridentino; ergo in casu posito non vult committere dispensationem Catanensi. Quo modo ergo hic illam exequi poterit? Ex alia parte de facto non committit Agrigentino, ergo similiter qua ratione hic poterit illam exequi? Nam, quod committeret, si sci-

si sciret, nihil juvat; conditionalis enim voluntas nihil operatur.

Pont. l. 8. c. 17. n. 43. Divina p. 8. r. 3. ref. 94. Affertus Ami- cum Texo- da Perce.
 3. Hinc nullo modo assentior Pontio, & aliisque putantibus Agrigentinum posse exequi prædictam dispensationem. Et ad paritatem, quam ipsi inducunt, ductam ex errore nominis personæ, quâdo constat de ejus corpore, undè idem dicere contendunt de errore nominis Diœcesis, quando de ea constat. Respondedo, adesse disparitatem, quia, in errore nominis personæ, una est persona, quam in mente habet Pontifex, cui concedit dispensationem: At in errore Diœcesis duo sunt Ordinarii, nempe in exemplo nostro, Agrigentinus, in qua natus est supplicans, atque huic non dat commissionem Pontifex, & Catanensis; Et, neque huic, utpote non proprio Episcopo supplicantis, dictam commissionem ex Tridentino dare Pontifex intendit. Quamvis ergo hanc Pontii doctrinam aliqui probabilem appellant apud citatum Dianam; illis tamen ego acquiescere nequaquam possum.

4. Inquires. Quando Sponsus est unius Diœcesis, Sponsa vero alterius, explicanda ne est utriusque Diœcesis in petitione dispensationis?

Respondedo. Ita, ut nimirum Pontifex eligat Ordinarium, cui vult committere executionem dispensationis. Eligere tamen ipse solet Ordinarium Diœcesis Oratrici. Quando ergo Sanch. b dicit, sufficere expressionem Diœcesis alterutrius, intelligit (puto) secundum praxim antiquam, quam jam in desuetudinem abiisse, colligo ex praxi hodierna, qua semper exprimit, ut notat Conradus, e utramque.

5. Inquires, iterum. Ad quam pertinebit, dispensationem exequi, si vacante Ecclesia v. gr. Mazzariensi, proponatur à supplicante Pontifici, ut committat causam Episcopo viciniore, addatque idem supplicans, viciniorem esse Episcopum Cephaludensem, cum tamen te vera sit Agrigentinus. Pontifex autem annuat postulatis, dirigatque commissionem Episcopo Cephaludensi.

Respondedo. Bardi d duo hic dicit. Primò, hunc casum esse similem, immo eundem, ac præcedentem hætenus à nobis explicatum. Secundò, pertinere ad Episcopum Agrigentinum; quare ipsum posse eam dispensationem exequi, quia est attendenda mens Pontificis, Tamburinus de Sacramentis.

qui verè vult committere talem delegationem Viciniori, idque esse probabilius.

6. Profectò, quoad hoc posterius dictum, ipsi adhæreo; e apta enim est ejus ratio. At quoad prius, nequaquam. Puto enim casum esse diversum, nam in casu præsentis Patris Bardi, constat de corpore, ut ita loquat, Diœcesis, siquidem mens Pontificis est Viciniori potestatem conferre. Vicinior autem est solus Agrigentinus. Cum ergo viciniorem designat. Agrigentinum designat. Sed in casu præcedenti à nobis allato, non constat de Diœcesis corpore, nam Diœcesis, ubi natus est Orator, non est nec esse potest in mente Pontificis, cum ex una parte illam nesciat, & ex alia, posset ea esse, vel Messanensis, vel Catanensis, vel alia nec unquam solet Pontifex committere indeterminatè sic: Vicario ejus Diœcesis, in quo quis natus est.

Monitio ad sanandos prædictos errores.

7. Pro his, & similibus casibus præcedentibus ex errore, vel quando dubia existit impetratio dispensationis, adverte, eam sanari, id est, validam fieri per novas literas, seu nova relecta à Pontifice obtinenda, narrato tamen fideliter errore. Quæ novæ literæ vocantur. Perinde Valere. Per illas enim vult Pontifex, ut literæ priores valeant, ac si error non irrepserit. Et quidem hæ literæ facilius impetrantur, & sine nova compositione, nec cum multis expensis.

CAPUT XI.

Quid statuendum, siquid dabiliter intercurrat circa dispensationem Matrimoniale.

f Lib. 1. in Decal. c.

DE hac re latè egi in libris Decal. l. 13. §. 7. V. l. ud te, hac occasione, ne prætereat, Dispensationem esse dubiam, sed certo in validam dispensationem, si supplicans narret, se matrimoniale ambigere v. gr. an copulam consummaverit cum sorore eius, quam ducere intendit, an g Vorum castitatis emisit, an consanguinitate sit cum Sponsa conjunctus, & c.iple autem certo Castitatem voverit, copulam, consummaverit, consanguinitate sit affectus, & c. Ratio est manifesta, quia ejusmodi deceptio

Yy

facit